

N:o 51.

Ank. till Riksd. kansli den 24 april 1891, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, med anledning af Kongl. Maj:ts proposition
angående användandet af militieboställsfondens upp-
komna återstående behållning.*

(1:a U. A.)

I en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 5) af den 14 november 1890 har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att den å militieboställsfonden kvarstående behållning 10,078 kronor 27 öre måtte få användas såsom bidrag till gäldande af kostnaderna för det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon afsedda etablissement.

Af det propositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden förenämnda dag inhemtas, att anledningen dertill, att någon behållning å denna fond ännu förefunnes, vore följande.

Då den s. k. militieboställskassan, hvars hufvuduppgift varit att förse bostadsboställena med karaktershus eller, der dylika ännu ej uppförts, bestrida inqvarteringsersättningen åt boställshafvarne, vid statsverkets öfvertagande af indelta arméns boställen icke vidare för sitt dåvarande ändamål erfordrades, hade hela det belopp, 482,000 kronor, hvartill den disponibla behållningen af kassan antogs uppgå, af Kongl. Maj:t med 1877 års Riksdag anvisats till byggnadsarbeten för landtförsvaret. Innan emellertid tiden kom, då dessa medel för gäldande af ifrågavarande byggnadsarbeten togos i anspråk, hade genom upplupna räntor kapitaltillgången så ökats,

att, efter utgående af de anvisade 482,000 kronorna, å fonden fans ett öfverskott af i jemnadt tal 29,000 kronor. Då vidare ett till 72,000 kronor beräknadt öfverskott uppstått å de jemväl nyssnämnda år af Kongl. Maj:t med Riksdagen för byggnadsbehof anvisade s. k. boställskassemedlen, hvilka härrörde af de från regementenas boställsdirektioner inlevererade behållningar, begärde och erhöll Kongl. Maj:t 1880 års Riksdags medgifvande att för kavallerietablisementet i Helsingborg använda det belopp 101,000 kronor, som sålunda var på båda dessa fonder tillsammans disponibelt. De verkliga tillgångarne visade sig dock äfven nu hafva vid tiden för användandet vuxit öfver det beräknade beloppet, så att, efter utbetalandet af nyssnämnda till Helsingborgsetablisementet anvisade summa, deraf återstode ofvan angifna belopp 10,078 kronor 27 öre, som derefter fått kvarstå såsom behållning å militieboställsfonden, utan att dock medlen, hvilka, på sätt här ofvan nämnts, varit afsedda att för byggnadsändamål användas, genom förräntning gjorts fruktbarande.

Hvad vidare anginge frågan om användande af nämnda behållning, hade arméförvaltningen i skrifvelse af den 14 februari 1890 fäst uppmärksamheten derpå, att vid föregående tillfällen, då dylika ärenden inför Kongl. Maj:t och Riksdagen förevarit, behållningen, utan tvifvel med hänsyn till fondens ursprungliga ändamål, ansetts böra för landtförsvarets tillfälliga byggnadsbehof tagas i anspråk; och ansåge arméförvaltningen vid sådant förhållande den ännu kvarstående jemförelsevis ringa återstoden af fonden lämpligen böra få en liknande användning.

Arméförvaltningen hade derjemte anmält, att kontrakt om uppförande i Hernösand af det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon erforderliga etablissementet numera blifvit afslutadt och att den kontraherade byggnadssumman uppginge till 99,200 kronor, under det att till gäldande af denna kostnad funnes tillgängligt endast det under åren 1888 och 1889 i sin helhet reserverade anslaget till sagda stamtrupps aflöning, tillsammans i rundt tal 53,000 kronor, äfvensom den reservation, antagligen 13,000 kronor, som under år 1890 kunde å samma anslag uppkomma. För att den påbegynta uppsättningen af nämnda stamtrupp ej skulle taga allt för lång tid förmälde sig arméförvaltningen för den skull finna i hög grad önskligt, att hjälp till byggnadskostnaden från annat håll bereddes, och ansåge arméförvaltningen under sådana omständigheter den ifrågasvarande återstoden å militieboställsfonden lämpligast böra till ofvan angifna ändamål användas.

Mot dessa sålunda af arméförvaltningen uttalade åsigter hade statskontoret i infordradt utlåtande förmått sig icke hafva något att erinra; och då departementschefen, som vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t upplyst, att behållningen å ofvannämnda anslag med säkerhet kunde antagas komma att uppgå till omkring 79,000 kronor, delade samma åsigter, hade departementschefen, enligt hvad af förenämnda statsrådsprotokoll vidare inhemtas, tillstyrkt bifall till arméförvaltningens hemställan.

Utskottet, som emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke haft något att erinra, får hemställa,

att den å militieboställsfonden qvarstående behållning, 10,078 kronor 27 öre, må få användas såsom bidrag till gäldande af kostnaderna för det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon afsedda etablisement.

Stockholm den 24 april 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.